

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra »Den ethiske og den ethisk-religieuse Meddelelses Dialektik«

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 , s. 2v. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p364-txt-shoot-iddf351af8-a0d5-40ae-94ac-d59f92521204.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Det er en Skjebne, der hviler over den primitiver[e] Tænkning, at den bliver hængende i visse fundamentelle Spørgsmaal, som ell. ordentligen i den Grad antages at være givne, at det ikke falder noget Msk. ind at dvæle derved. Det Primitive er, saa langt fra hvad man skulde troe, at det var foran andre Msker, at det bestandigt er langt bag ved. Lad os tage Exempler af andre Forhold. Et Msk, i hvem der ikke er megen Primitivitet, han vil vel komme til at betænke det Spørgsmaal, hvilken Pige han skal gifte sig med; han vil mene, der er et Valg, og Sagen er, hvilken Pige? Den Primitivere vil maaskee i den Grad fordybe sig i det Spørgsmaal, om hvad Realitet det har at gifte sig, at han aldrig bliver gift. Et Msk., der ikke har megen Primitiv[it]et, vil maaskee betænke, hvilken Embedsstilling, han skal søge, ell. hvis han har valgt en bestemt Carriere, da fE, hvilket Kald han skal søge, om i Jylland ell i Fyen ell i Hovedstaden. Den Primitivere vil maaskee i den Grad fordybe sig i det Spørgsmaal, om denne Tilværelses Maade er den for Msk. væsentlige, at han aldrig faaer noget Embede. En, i hvem der ikke er megen Primitivitet, vil formdl. antage, at det følger af sig selv, at han er Christen, og nu beskæftige sig med det Spørgsmaal om at ordne Kirkens Forhold. En Primitivere vil maaskee i den Grad fordybe sig i, om han skal antage Xstd. ell. ikke, at han ingen Tid faaer til at reformere Kirken. Tag det Høieste. Hvorledes vilde det vel i Livet gaee Den, som blot nogenledes gjorde Alvor af Xstd^s Befaling først at søge Guds Rige. Mon han ikke snart vilde komme til at staae som forladt og uendelig langt, langt bag ved alle Andre! Thi de Andre de gribe til, hver tager Sit af det Endelige, og tager altsaa formdl. det først, men han den stakkels gudelige Sinkepeer, han fordyber sig mere og mere i dette først Guds Rige. Og selv om han ikke griber Guds Rige, det vil altid have til Følge, at hans Liv bliver forsøgt i det Christeliges Anfægtelser; thi snart, snart vil han staae spottet, ynket, udleet, han som Ingenting blev – og det bliver man ganske sikkert ved for Alvor først at søge Guds Rige – og Ingenting vandt, intet Endeligt nemlig – og det kan han være ganske sikker paa, hvis han gjør Alvor af først at søge Guds Rige –. Men Dette først at søge Guds Rige er dog ret egl. Primitivitet.

[a] Det Primitive ligger ikke foran men bagved

[b] som der staaer i Visen: hver ta'er sin, saa ta'er jeg min, saa faae de Andre Ingen, kun at det her bliver de Andre som faae hver sin, og den Primitive som faaer Ingen.